

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Iurie DIACONU
Ion GUZUN
Victor BOICO

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Lilia Sîrbu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe

COJOCARI Andrei XXXXX *născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.12.2020 – 10.11.2021;

Instanța de apel: 02.12.2021 – 03.03.2022;

Instanța de recurs: 20.05.2022 – 02.08.2022.

Asupra recursului ordinar menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 10 noiembrie 2021, *cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364^l Cod de procedură penală*, Cojocari Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Cojocari Andrei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip *închis*.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 2 ani, cu obligarea de a participa la programe probaționale și de a presta muncă neremunerată în folosul comunității – 100 de ore.

Prin sentință, a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cojocari Andrei la 16 octombrie 2020, aproximativ la orele 03.00, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor din avutul altei persoane, prin geam, a pătruns în secția Covid-19 a IMSP SR Cimișlia, amplasat în or. Cimișlia, str. Alexandru cel Bun 135 și din salonul pentru asistentele medicale, tainic, a sustras un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A 20” care aparține cet. Vasilachi Svetlana, pe care l-a însușit, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă în sumă de 2999 lei.

În drept, acțiunile lui Cojocari Andrei au fost calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, *ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere sau în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, Cojocari Andrei, continuând acțiunile sale criminale îndreptate la sustragerea bunurilor din avutul altei persoane, la 16 octombrie 2020, aproximativ la orele 05.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, prin geam, a pătruns în XXXXX și din dormitor a încercat să sustragă telefonul mobil de model „Samsung Galaxi J6+” care aparține cet. Buracov Doina, dar nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece a fost observat de către Buracov Doina și a fugit prin geam.

În drept, acțiunile lui Cojocari Andrei au fost calificate în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, *ca tentativă de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere sau loc de depozitare, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul.*

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către *procurorul în Procuratura r-nului Cimișlia, Alexandra Borodin*, care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Cojocari Andrei să-i fie stabilită pedeapsa de câte 2 ani închisoare pentru fiecare infracțiune săvârșită și în baza art. 84 alin. (1) Cod penal lui Cojocari Andrei să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat că:

- la adoptarea sentinței instanța nu a luat în considerație circumstanța agravantă stabilită în acțiunile lui Cojocari Andrei - săvârșirea infracțiunii de către persoana care se afla în stare de ebrietate alcoolică, circumstanță care a fost stabilită atât în cadrul audierii inculpatului, care a recunoscut că în noaptea comiterii infracțiunii a consumat băuturi alcoolice, precum și rezultatul testării alcoolscopice a lui Cojocari Andrei din 16.10.2020 cu ajutorul alcooltestului de model „Drager”, în urma efectuării căreia la acesta a fost stabilită o concentrație de 0.08 mg/1 vapori de alcool în aerul expirat;

- la adoptarea sentinței, instanța de fond nu a luat în considerație prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de faptul că circumstanțele agravante prevalează asupra celor atenuante, mai mult ca atât, luând în considerație faptul că Cojocari Andrei a fost condamnat anterior pentru infracțiune privind sustragerea

bunurilor din avutul altei persoane, fiind anterior judecat prin sentința Judecătorei Cimișlia din 31 octombrie 2011 pe art. 186 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 80 Cod penal, la 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis. Sentința Judecătorei Cimișlia a fost modificată prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 08.02.2012, în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 22 iunie 2016 pe art. 287 alin. (3) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă 3 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu executare din 20.03.2016 până la 20.09.2019, cu antecedente penale nestinse;

- instanța de judecată la individualizarea pedepsei inculpatului Cojocari Andrei și la aplicarea art. 90 Cod penal, neîntemeiat, a reținut în calitate de circumstanță atenuantă faptul recunoașterii vinovăției de către inculpat, or prin aceasta aceleași circumstanțe i-a fost acordată o dublă valență juridică;

- conform prevederilor pct. 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale: cerințele art.78 alin.(1) Cod penal privind atenuarea pedepsei se răsfrâng numai asupra pedepsei principale care poate fi redusă sau schimbată de instanța de judecată și numai în limitele prevăzute de lege. Reducerea pedepsei în cazurile prevăzute de lit. a) sau b) trebuie să fie în raport cu numărul circumstanțelor atenuante stabilite de instanța de judecată. O pedeapsă, redusă până la minimul prevăzut de sancțiune, se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal;

- în cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică;

- deși anterior Cojocarul Andrei a fost atras la răspundere penală, executând pedeapsa cu închisoare, nu a făcut concluzii pentru sine și din nou a pășit pe cale infracțională, săvârșind alte infracțiuni intenționate. Astfel, reeducarea inculpatului Cojocari Andrei poate avea loc doar prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu închisoare, în limitele prevăzute de lege;

- instanța de judecată a pronunțat o sentință care este prea blândă și nemotivat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, întemeind soluția pe aceleași circumstanțe atenuante care au servit și la individualizarea pedepsei pentru fiecare infracțiune în parte, incriminate inculpatului Cojocari Andrei, coborând pedeapsa de 1 an închisoare până aproape la minimul sancțiunii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 martie 2022, apelul declarat a fost respins ca nefundat și menținută sentința fără modificări

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de apel constată că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului Cojocari Andrei a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, Colegiul a notat că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal se califică ca infracțiuni „mai puțin grave”, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Inculpatul Cojocari Andrei a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise. În conformitate cu art. 76, 77 Cod penal, instanța de fond a reținut circumstanțele atenuante stabilite în acțiunile lui Cojocari Andrei - recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului. Respectiv, în privința lui Cojocari Andrei s-au stabilit după cum a reținut procurorul în rechizitoriu prezența antecedentelor penale, adică comiterea infracțiunii de persoană, anterior condamnată.

Totodată, cu referire la personalitatea inculpatului Cojocari Andrei, instanța de apel a reținut că, inculpatul anterior a fost judecat, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află și se caracterizează negativ de către administrația publică locală. (f.d. 60, 64, 65, 66).

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul a respins solicitarea procurorului de a stabili inculpatului Cojocari Andrei a unei pedepse mai aspre, or, la individualizarea pedepsei penale, instanța de fond a ținut cont de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, faptul că el a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise. De asemenea, instanța de fond ținând cont de lipsa gradului de pericol sporit pe care îl prezintă persoana inculpatului pentru societate, de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, ținând cont de starea familială, în circumstanțele descrise supra, instanța de fond nu a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și în acest sens, a dispus executarea pedepsei aplicate inculpatului Cojocari Andrei, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod Penal.

Respectiv, Colegiul a susținut că, scopul educativ al pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă acestuia de a se

reabilita în fața societății, pentru care se va menține soluția pronunțată de către instanța de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Colegiul a conchis că, la stabilirea față de inculpatul Cojocari Andrei a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod Penal, s-a acordat o pondere importantă atitudinii inculpatului, comportamentului în timpul procesului penal, din care rezultă conștientizarea faptei comise și a consecințelor acesteia și faptului conlucrării active cu organul de urmărire penală, motiv din care Colegiul a respinge ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului referitor la faptul că „în cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică”. Or, lecturând textul sentinței instanței de fond, Colegiul nu atestă faptul că aplicarea art.90 Cod penal, instanța de fond a motivat-o prin circumstanța atenuantă – recunoașterea vinovăției.

Respectiv, instanța de apel a apreciat că, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia și dorința de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient și suficient de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, cauzându-i în același timp unele lipsuri și restricții ale drepturilor în limite rezonabile și proporționale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Totodată, Colegiul constată că acuzatorul de stat în apelul depus a invocat prezența circumstanțelor agravante, reținând în acest sens că „la adoptarea sentinței instanța nu a luat în considerație circumstanța agravantă stabilită în acțiunile lui Cojocari Andrei - săvârșirea infracțiunii de către persoana care se afla în stare de ebrietate alcoolică, circumstanță care a fost stabilită atât în cadrul audierii inculpatului, care a recunoscut că în noaptea comiterii infracțiunii a consumat băuturi alcoolice, precum și rezultatul testării alcoolscopice a lui Cojocari Andrei din 16.10.2020 cu ajutorul alcooltestului de model „Drager”, în urma efectuării căreia la acesta a fost stabilită o concentrație de 0.08 mg/1 vapori de alcool în aerul expirat.”

Astfel, Colegiul a considerat argumentele procurorului privind existența circumstanțelor agravante în cauză neîntemeiate, or, chiar dacă inculpatul a recunoscut consumul de băuturi alcoolice, fapta respectivă fiind confirmată prin rezultatul alcooltestului „Drager” anexat la materialele cauzei (f.d.43), această stare poate fi apreciată ca stare sub influența băuturilor alcoolice, însă nicidecum ca circumstanță determinată pentru stabilirea celei mai aspre pedepse.

Colegiul a remarcat că nu este de negat trecutul inculpatului care a mai comis infracțiuni și a executat real pedeapsa cu închisoare. Totuși, luând în considerație gravitatea faptelor săvârșite de inculpat, furtul unui telefon mobil la

prețul de 2999 lei și tentativa de furt a unui telefon mobil, nu este rezonabil de trimis inculpatul în penitenciar, fiindu-i dată încă o șansă de a se corecta.

Colegiul judiciar conchide că, la stabilirea pedepsei de către prima instanță, s-a ținut cont de faptul că, inculpatul Cojocari Andrei a comis infracțiuni mai puțin grave, și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, pedeapsa stabilită sub formă de suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani, este corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul schimbării acesteia, or, conștientizarea profundă de către inculpat a faptei săvârșite s-a manifestat prin recunoașterea vinovăției acestuia și căința sinceră, respectiv ultimul poate fi corectat prin intermediul unei pedepse non privative de libertate.

Respectiv, pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită, apreciind critic alegațiile referitoare la promisiunile inculpatului de a nu mai comite asemenea infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

5.1. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Lilia Sîrbu, prin care, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii de recurs depuse, indică:

- la stabilirea pedepsei în privința lui Cojocari Andrei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate și a menținut pedeapsa stabilită cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel greșit a aplicat criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- instanța de apel la adoptarea soluției de aplicare a institutului suspendării condiționate nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat;

- instanța de fond și instanța de apel la analizarea condițiilor privind aplicarea art. 90 Cod penal, insuficient au abordat personalitatea inculpatului Cojocari Andrei, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea

concluziilor privind irationalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, or, deși anterior a încălcat legislația penală, Cojocari Andrei nu a mers pe calea corijării și a comis infracțiuni similare, or, anterior inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (5), 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, însă concluzii pentru sine nu și-a făcut și din nou a comis două infracțiuni intenționate.

- atât în procesul urmăririi penale cât și în procesul examinării cauzei a fost stabilită lipsa circumstanțelor excepționale, cât și celor atenuante, prezența circumstanțelor agravante, și anume comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica negativă la locul de trai, prezența condamnărilor anterioare, prezența faptului tragerii la răspundere contravențională pentru distrugerea bunurilor, huliganism nu prea grav, injurie, comportamentul inculpatului care după comiterea infracțiunilor nu a întreprins nici o acțiune pentru a cere scuze pentru acțiunile sale;

- în prezenta cauza nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptelor inculpatului Cojocari Andrei ce ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără executarea pedepsei sub formă de închisoare;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit a conchis că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ai aceleiași norme prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, dacă pedeapsa a fost

individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului de către instanța ierarhic inferioară.

Drept temeiuri pentru recurs procurorul a invocat art. 427 alin. (1) pct. 6, 10) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul lărgit atestă că recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică hotărârea recurată sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate Colegiul le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei, a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani închisoare și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de 2 ani.

Judecând cauza în ordine de apel, instanța de apel a dispus menținerea sentinței în partea vizată, însă fără o motivare corespunzătoare și fără a ține cont de argumentele procurorului în apel și reiterate în recurs.

În speță, Colegiul lărgit consideră că, motivarea soluției instanței de apel de menținere a sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cojocari Andrei, este absolut nemotivată or, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Articolul 75 Cod penal, stipulează criteriile generale de individualizare a pedepsei prin care se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul atestă că, instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele din apelul declarat de procuror, care a solicitat aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, având în vedere numărul infracțiunilor săvârșite, modul de săvârșire a acestora, lipsa circumstanțelor atenuante, condamnarea anterioară a inculpatului pentru fapte similare.

De altfel, în sensul prevederilor art. 90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea ei.

În cazul dat, Colegiul lărgit consideră că, soluția instanței de apel este una superficială or, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

În acest caz, instanța de apel *era obligată* să argumenteze motivat circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana inculpatului servesc temei pentru aplicarea separată a art. 90 Cod penal, mai ales având în vedere condamnarea anterioară a acestuia.

Din raționamentele prezentate de instanța de apel, care au dus la aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului, se desprinde că instanța nu a separat circumstanțele nemijlocite care au condiționat aplicarea efectului suspensiv al executării pedepsei în privința inculpatului Cojocari Andrei. Pe când legea procesual-penal, în termeni exhaustivi relevă în art. 90 alin. (1) Cod penal că: *„Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune ...”*

Instanța de judecată poate stabili că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, însă în formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc

personalitatea acestuia, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta și reeduca fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea în acest sens, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei, lucru neefectuat de către instanța de apel.

Din aceste considerente Colegiul lărgit conchide că instanța de apel nu a dat o motivare corespunzătoare, prin prisma prevederilor art. 61, 75 Cod penal, soluției adoptate.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

Erorile de drept nu pot fi corectate de către instanța de recurs, deoarece potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului*, or în cazul în care Colegiul lărgit ar exclude art. 90 Cod penal, aplicat fără o motivare corespunzătoare asupra motivelor aplicării acestuia în privința inculpatului, ar agrava situația acestuia.

Rezumând cele menționate, se constată că în speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel se va conduce de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să indice motivele pe care se întemeiază soluția și va ține cont de cele expuse în prezenta decizie, va pronunța o hotărâre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7.În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Lilia Sîrbu, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 martie 2022, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, în cauza penală privindu-l pe COJOCARI Andrei XXXXX și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă

Decizia pronunțată integral la 24 august 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Iurie DIACONU

Ion GUZUN

Victor BOICO